

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1034

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 708 din 19 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție	2–4
Decizia nr. 240 din 29 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5–7
Decizia nr. 244 din 15 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.820. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în perioada noiembrie-decembrie 2025	11–14
2.224. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind completarea punctului 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023	14
2.225. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind completarea punctului 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 19 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, excepție ridicată de Societatea Metabet CF — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.641/3/2017**/a1 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 213D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că nu există o discriminare între terți care fac diferite acte de exploatare a invenției, beneficiul art. 33 alin. (1) lit. f) din legea criticată fiind acordat doar efectelor viitoare ale unor acte realizate cu bună-credință.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 680 R din 2 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.641/3/2017**/a1, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție**. Excepția a fost invocată de Societatea Metabet CF — S.A. din Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii prin care s-au solicitat constatarea încălcării unor drepturi de proprietate intelectuală asupra unei invenții și obligarea la plata despăgubirilor pentru produsele fabricate și comercializate neautorizat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, în măsura în care sintagma „folosire”/„folosire a invenției de către terți”, cuprinsă în art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991, nu privește și terții care desfășoară unul sau mai multe acte dintre cele prevăzute de art. 31 alin. (2) din lege, altele decât cel de „folosire”, este afectat principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se creează o discriminare între categoriile de terți care folosesc invenția în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet, revalidarea

brevetului și în continuare după revalidarea brevetului, în volumul existent la data publicării mențiunii revalidării, pe de o parte, și categoriile de terți care desfășoară celelalte acte prevăzute art. 31 alin. (2) din lege, altele decât folosirea invenției, pe de altă parte. Astfel, se susține că, în situația decăderii titularului brevetului de invenție din drepturile protejate de acesta, cu consecința intrării invenției în domeniul public, potrivit art. 33 alin. (1) lit. f), doar o anumită categorie de terți ar putea să exercite acțiuni cu privire la invenția decăzută, respectiv acte de folosire *stricto sensu*, pe când altor terți, care ar avea interesul de a exercita orice alte acțiuni din cele prevăzute de art. 31 al Legii nr. 64/1991, nu le este permis acest lucru, deși invenția a intrat în domeniul public.

6. Se mai arată că instituția decăderii presupune faptul că, odată ce aceasta a intervenit, drepturile conferite de art. 31 și 32 din Legea nr. 64/1991 nu mai produc efecte. În acest context, se susține că excepția introdusă prin art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 este discriminatorie, instituind în mod nejustificat, excesiv și neconstituțional, posibilitatea ca doar terțele persoane care exercită acte de folosire a invenției să fie considerate că nu încalcă drepturile prevăzute la art. 31 și 32, iar ceilalți terți să fie considerați că încalcă aceste drepturi, deși drepturile conferite de brevet nu mai sunt protejate.

7. Se mai arată că, în măsura în care sintagma „folosire”/„folosire a invenției de către terți”, cuprinsă în dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991, nu privește și exercitarea celorlalte acte prevăzute de art. 31 din lege, aceasta limitându-se strict și textual numai la acțiunea de folosire *stricto sensu*, se creează o discriminare vădită și nejustificată între situația celui care desfășoară actul de folosire a invenției și situația celui care, în același interval de timp (respectiv intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului), a desfășurat/dorește să desfășoare una sau mai multe acte dintre cele prevăzute de art. 31 alin. (2) din lege, altele decât cel de „folosire”. În același sens, se arată că sintagma „folosire”/„folosire a invenției de către terți” ar trebui să privească întreaga paletă de acte (prevăzută de art. 31 și 32 din lege), ce pot fi exercitate de terți cu privire la invenția în cazul căreia a operat decăderea din drepturile conferite de brevet, iar nu doar la simplul act de folosire.

8. Se mai susține că textul legal criticat mai sus este neconstituțional și în sensul încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție, având în vedere maniera deficitară în care este redactat, raportat la restul prevederilor legii, dar și ale efectelor juridice pe care le produce decăderea și care sunt complet ignorate de legiuitor.

9. Se mai susține că imprecizia legii și lipsa de corelare a acesteia cu celelalte dispoziții legale, respectiv cu art. 40 alin. (3) din Legea nr. 64/1991, nu permit persoanelor interesate să

prevadă într-o măsură rezonabilă dacă sintagma „folosirea invenției” are același înțeles cu folosirea obiectului invenției sau cu exploatarea invenției, motiv pentru care, fără a avea intenția de a prejudicia pe cineva, pot ajunge în situația de a fi obligate să plătească despăgubiri titularilor de brevet, chiar dacă aceștia din urmă, din culpa lor, au pierdut protecția conferită de brevetul de invenție și au fost decăzuți din drepturile conferite de acesta.

10. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că termenul „folosire”, din cuprinsul art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991, este determinabil în mod clar prin raportare la celelalte dispoziții din lege, în special art. 31 alin. (2). Totodată, nu sunt întrunite condițiile pentru existența unei discriminări între terți care fac diverse acte de exploatare a invenției, întrucât actele de exploatare au conținut diferit și mod de realizare diferit, astfel că nici posibilitatea protecției lor după revalidarea brevetului nu poate fi făcută decât în măsura în care această protecție nu goleşte de conținut protecția de care se bucură titularul brevetului după revalidare. Ca atare, beneficiul art. 33 alin. (1) lit. f) este acordat doar efectelor viitoare ale unor acte realizate cu bună-credință în perioada cât brevetul a fost lipsit de protecție. Acest beneficiu nu poate fi extins la acte realizate după revalidarea brevetului, cum sunt celelalte acte decât „folosirea” menționate la art. 31 alin. (2) din Legea nr. 64/1991, întrucât s-ar goli de conținut protecția conferită titularului de revalidarea brevetului. De altfel, nici actele de „folosire” nu sunt protejate decât în condițiile și în limitele expres prevăzute de art. 33 alin. (1) lit. f) din lege. Prin urmare, nu se pune problema unei discriminări, ci a justului echilibru pe care legiuitorul a înțeles să îl asigure între drepturile titularului de brevet și drepturile dobândite de terți de bună-credință, în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 19 august 2014, potrivit căreia: „(1) Nu constituie încălcarea drepturilor prevăzute la art. 31 și 32: (...)

f) folosirea cu bună-credință sau luarea măsurilor efective și serioase de folosire a invenției de către terți în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea

brevetului. În acest caz invenția poate fi folosită în continuare de acea persoană, în volumul existent la data publicării mențiunii revalidării, și dreptul la folosire nu poate fi transmis decât cu patrimoniul persoanei care utilizează invenția ori cu o fracțiune din patrimoniul care este afectat exploatarea invenției;”.

15. Dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) fac trimitere la art. 31 și 32 din același act normativ, potrivit cărora:

— Art. 31: „(1) Brevetul de invenție conferă titularului său un drept exclusiv de exploatare a invenției pe întreaga sa durată.

(2) Este interzisă efectuarea fără consimțământul titularului a următoarelor acte:

a) fabricarea, folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în vederea folosirii, oferirii spre vânzare ori vânzării, în cazul în care obiectul brevetului este un produs;

b) utilizarea procedurii, precum și folosirea, oferirea spre vânzare, vânzarea sau importul în aceste scopuri al produsului obținut direct prin procedeul brevetat, în cazul în care obiectul brevetului este un procedeu.

(3) Întinderea protecției conferite de brevet sau de cererea de brevet este determinată de conținutul revendicărilor. Totodată, descrierea și desenele invenției servesc la interpretarea revendicărilor.

(4) Pe perioada până la acordarea brevetului, întinderea protecției conferite de cererea de brevet este determinată de revendicările publicate potrivit art. 22.

(5) Brevetul, așa cum a fost acordat ori modificat în procedura de revocare sau de anulare în parte, va determina retroactiv protecția conferită de cererea de brevet, în măsura în care aceasta nu a fost extinsă.

(6) Pentru determinarea întinderii protecției conferite de brevet se va ține seama de orice element echivalent unui element specificat în revendicări. Dacă obiectul brevetului este un procedeu, protecția conferită de brevet se extinde la produsul obținut în mod direct prin procedeul brevetat.

(7) Protecția conferită printr-un brevet referitor la un material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra oricărui material derivat, pe baza celui brevetat, prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică ori diferențiat și cu aceleași caracteristici.

(8) Protecția conferită printr-un brevet referitor la un procedeu permițând producerea unui material biologic având caracteristici specifice se extinde asupra materialului biologic direct obținut prin acest procedeu, asupra oricărui altui material biologic derivat din materialul biologic direct obținut prin acel procedeu, precum și asupra oricărui altui material obținut plecându-se de la materialul biologic direct obținut prin reproducere sau multiplicare, sub formă identică ori diferențiat și având aceleași caracteristici.

(9) Protecția conferită printr-un brevet de produs conținând o informație genetică sau constând într-o informație genetică se extinde asupra oricărui altui material în care produsul este încorporat și în care informația genetică este conținută și își exercită funcția, cu excepția corpului uman în diferite stadii de formare ori dezvoltare.

(10) Protecția prevăzută la alin. (7)-(9) nu se extinde asupra materialului biologic obținut prin reproducerea sau multiplicarea unui material biologic comercializat ori oferit spre vânzare pe teritoriul României de către titularul de brevet sau cu consimțământul acestuia, când reproducerea ori multiplicarea rezultă în mod necesar din utilizarea pentru care materialul biologic a fost pus pe piață, cu condiția ca materialul obținut să nu fi fost utilizat ulterior pentru alte reproduceri sau multiplicări.”;

— Art. 32: „Cu începere de la data publicării cererii de brevet, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1)-(3), cererea asigură solicitantului, în mod provizoriu, protecția conferită potrivit dispozițiilor art. 31.”

16. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 23 alin. (12) privind stabilirea pedepselor în temeiul legii și ale art. 45 — *Libertatea economică*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară, invocată de aceeași autoare a excepției de neconstituționalitate. Prin Decizia nr. 144 din 16 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 8 iunie 2022, paragrafele 28-30, în legătură cu dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) și ale art. 35 din Legea nr. 64/1991, Curtea a reținut că orice act de exploatare a invenției, în afara celor permise în mod expres de lege, excedează folosirii cu bună-credință a invenției.

18. Curtea a mai reținut că terțul care, în acord cu dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991, a folosit cu bună-credință invenția sau a luat măsuri efective și serioase de folosire a invenției în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului beneficiază de un drept de posesiune ulterioară și personală. Din considerente de echitate, terțul are posibilitatea să continue folosirea invenției în volumul existent/limita existentă la data publicării mențiunilor de revalidare și chiar să transmită acest drept odată cu patrimoniul său ori cu o fracțiune din patrimoniul care este afectat exploatarei invenției. Așadar, dacă Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) decide revalidarea

brevetului, titularul de brevet redobândește dreptul subiectiv de proprietate industrială, cu efect retroactiv, însă fără opozabilitate față de cel care are dreptul de folosire personală ulterioară, instituit de dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991. Reglementarea posesiunii ulterioare este în favoarea terților, permițând exploatarea unei invenții, care, într-o anumită perioadă, s-a găsit în domeniul public, astfel încât nu se poate reține că revalidarea unui brevet de invenție aduce atingere accesului liber la o activitate economică al terțului care a folosit cu bună-credință invenția, în limitele stabilite la art. 33 alin. (1) lit. f) din lege, în intervalul de timp dintre decăderea din drepturi a titularului de brevet și revalidarea brevetului.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența citată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Distinct de cele reținute mai sus, din examinarea criticilor autoarei excepției formulate în prezenta cauză, referitoare la faptul că sintagma „*folosire*”/„*folosire a invenției de către terți*” ar trebui să privească întreaga paletă de acte (prevăzută de art. 31 și 32 din lege), ce pot fi exercitate de terți cu privire la invenția în cazul căreia a operat decăderea din drepturile conferite de brevet, iar nu doar simplul act de folosire, Curtea reține că acestea tind și spre o completare a textului de lege criticat, aspect care nu intră în competența de soluționare a instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Metabet CF — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 1.641/3/2017**/a1 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 33 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 29 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Valentina Maria Gândilă, Gheorghe Costea, Florin Ștefan Georgescu, Marius Vasile Hârșan, Galina Mircea, Roxana Andreea Crișan, Mariana Chetru, Emanuela Mesaroș, Constantin Barbu, Alexandru Bogdan Pop și Ciprian Gherasim în Dosarul nr. 4.304/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.457D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.502D/2021, nr. 2.503D/2021, nr. 2.504D/2021 și nr. 6D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată Ion Veștemean, Bogdan-Nicolae Dancu, Simona Enache, Andra-Simina Florescu Mironescu, Bogdan Valentin Florescu, Remus Paul Criste, Mihaela Ruginosu-Tabata, Dan Octavian Simion, Monica Isailă, Florin Nanu și Cornel David-Deca în Dosarul nr. 3/90/2021 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, de Gianina Orevceanu și Radu Cristian Mihai în Dosarul nr. 4.651/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Lavinia Șişman, Costinel Claudiu Minea, Cornel Cîrjeu, Fănică Cercel, Adriana Emanuela Dogaru, Camelia Antonela Dima, Sandra Georgescu, Cora Nicoleta Rujoiu, Ecaterina Maria Şuiu, Ion Bleoancă și Carmen Constanța Herciu în Dosarul nr. 426/107/2021 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și de Maria Cristina Rotaru, Mihaela Plopan, Alina Mihaela Tinică și Petrișor Harnagea în Dosarul nr. 1.790/89/2021 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.502D/2021, nr. 2.503D/2021, nr. 2.504D/2021 și nr. 6D/2022 la Dosarul nr. 2.457D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 107 din 23 februarie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 4 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.304/107/2020, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Valentina Maria Gândilă, Gheorghe Costea, Florin Ștefan Georgescu, Marius Vasile Hârșan, Galina Mircea, Roxana Andreea Crișan, Mariana Chetru, Emanuela Mesaroș, Constantin Barbu, Alexandru Bogdan Pop și Ciprian Gherasim într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

9. Prin Încheierea din 14 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3/90/2021, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Ion Veștemean, Bogdan-Nicolae Dancu, Simona Enache, Andra-Simina Florescu Mironescu, Bogdan Valentin Florescu, Remus Paul Criste, Mihaela Ruginosu-Tabata, Dan Octavian Simion, Monica Isailă, Florin Nanu și Cornel David-Deca într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

10. Prin Încheierea din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.651/107/2020, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Gianina Orevceanu și Radu Cristian Mihai într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

11. Prin Încheierea din 17 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 426/107/2021, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Lavinia Șişman, Costinel Claudiu Minea, Cornel Cîrjeu, Fănică Cercel, Adriana Emanuela Dogaru, Camelia Antonela Dima, Sandra Georgescu, Cora Nicoleta Rujoiu, Ecaterina Maria Şuiu, Ion Bleoancă și Carmen Constanța Herciu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

12. Prin Sentința civilă nr. 1.438 din 18 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.790/89/2021, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**. Excepția a fost ridicată de Maria Cristina Rotaru, Mihaela Plopan, Alina Mihaela Tinică și Petrișor Harnagea într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind drepturi salariale ale personalului din justiție.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate creează o situație discriminatorie în materie salarială pentru procurori față de judecători, fără a exista o justificare obiectivă, deși Ministerul Public a fost instituit ca o componentă a autorității judecătorești.

14. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate considerente reținute de Curtea Constituțională în

jurisprudența sa și se arată că legiuitorul a stabilit prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor norme identice sau similare privind incompatibilitățile și interdicțiile pentru toți magistrații, formarea și evoluția profesională, același for care gestionează cariera magistraților, le apară și le garantează reputația profesională și independența (Consiliul Superior al Magistraturii).

15. Art. 16 din Constituție și Codul muncii interzic discriminarea directă și indirectă și prevăd că la stabilirea și acordarea salariilor este interzisă orice discriminare. Pe cale de consecință, nu poate fi acceptată crearea unei reglementări care să instituie statute financiare distincte celor două categorii profesionale, judecători și procurori. Nicăieri în cuprinsul legii, nici în dispozițiile generale și nici în dispozițiile specifice familiei ocupaționale „Justiție”, nu se regăsește vreo motivare cu privire la aplicarea diferită a coeficienților de salarizare începând cu momentul în care auditorii de justiție devin magistrați, procurori sau judecători. Salarizarea unitară a magistraților, judecători și procurori, aparține tradiției sistemului judiciar. O salarizare nediferențiată între judecători și procurori este, în fapt, o aliniere la legislația mai multor state europene care au adoptat un sistem de salarizare identic pentru cele două categorii profesionale.

16. Or, prevederile legale criticate nu răspund exigențelor privind egalitatea în drepturi, astfel cum au fost statuate prin jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile în care există norme identice sau similare privind incompatibilitățile și interdicțiile aplicabile funcțiilor de procuror și de judecător, admiterea în magistratură și formarea profesională a judecătorilor și procurorilor, numirea judecătorilor și procurorilor, accesul procurorilor la funcția de judecător și al judecătorilor la funcția de procuror, drepturile și îndatoririle judecătorilor, răspunderea juridică a acestora, astfel statuând cel puțin comparabilitatea muncii prestate, dacă nu chiar în unele cazuri similaritatea.

17. Se mai susține că legea salarizării nu răspunde cerințelor de claritate, previzibilitate și aplicabilitate, necesare unui astfel de act normativ, și că prin diminuarea salariilor procurorilor se aduce atingere principiului independenței justiției, independența financiară fiind o componentă a independenței justiției. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

18. **Tribunalul Alba — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Opțiunea legiuitorului de a stabili coeficienți mai mari pentru judecători decât pentru procurori se încadrează în dreptul său exclusiv de a realiza diferențierea pe care o apreciază ca fiind corespunzătoare la stabilirea indemnizațiilor de încadrare, cele două categorii profesionale neaflându-se în situații identice. Invocă dispozițiile art. 124 alin. (1) și (3) și ale art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Constituție și reține că, în vreme ce judecătorii sunt independenți, procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției, iar aceste deosebiri reflectă, în mod firesc, natura diferită a funcțiilor constituționale pe care cele două categorii de magistrați le îndeplinesc.

19. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Împrejurarea că există o mică diferență salarială între indemnizațiile procurorilor și cele ale judecătorilor nu este de natură a încălca egalitatea în drepturi. Potrivit art. 3 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea și celelalte drepturi salariale ale personalului din justiție se stabilesc ținându-se seama de criteriile prevăzute la art. 8 din respectiva lege, precum și de locul și rolul justiției în statul de drept, echilibrul puterilor în stat, de importanța socială a muncii, de participarea personalului din cadrul fiecărei categorii la buna funcționare a sistemului judiciar, de răspunderea, complexitatea, riscurile fiecărei funcții, de obligația de păstrare a confidențialității, de pregătirea profesională, de interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal

și de exigențele prevăzute de documentele internaționale privind funcționarea eficientă a sistemului judiciar și statutul magistraților. Egalitatea în drepturi este un principiu constituțional complex, care nu se mai definește numai prin raportare la noțiunea opusă de discriminare, ci prin raportare la noțiunea complementară de diferență, pe care ajunge să o și înglobeze de altfel. Din această perspectivă, egalitatea nu mai este sinonimă cu uniformitatea, ci se apropie mai degrabă de proporționalitate, astfel că prin raportare la principiile enunțate în cuprinsul art. 6 din lege nu se poate spune că diferența de reglementare încalcă principiul egalității sau al independenței justiției.

20. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale (Decizia nr. 450 din 23 iunie 2020) și reține că în cauză nu poate fi reținută încălcarea vreunui drept al omului sau a unei libertăți fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege în domeniul politic, economic, social și cultural sau orice alte domenii ale vieții publice. Numai dreptul la plata salariului pentru munca prestată este un drept fundamental, care nu poate fi restrâns salariaților, iar nu și acordarea unor coeficienți de multiplicare diferiți acordați aceleiași categorii socioprofesionale, dar care funcționează în cadrul anumitor structuri.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 litera d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, referitoare la „*Indemnizația de încadrare pentru procurori*”.

25. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 124 alin. (3) privind independența justiției, art. 131 privind rolul Ministerului Public și art. 132 privind statutul procurorilor. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea generală a discriminării, art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la o salarizare echitabilă, Carta socială europeană și Pactul Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 324 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1270 din 21 decembrie 2020, Decizia nr. 450 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1225 din 14 decembrie 2020, sau Decizia nr. 740 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 15 februarie 2021, Decizia nr. 107 din 23 februarie 2021, publicată

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 4 iunie 2021, și Decizia nr. 94 din 5 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 23 august 2024).

27. Curtea a statuat că situația obiectiv diferită în care se află diferite categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică și chiar impune un tratament juridic diferit. De asemenea, Curtea a statuat că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare la diferite autorități sau instituții publice și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat apare ca justificată.

28. În aplicarea acestor considerente de principiu, Curtea a reținut că opțiunea legiuitorului de a stabili, în materia salarizării, coeficienți mai mari pentru judecători decât pentru procurori se încadrează în dreptul său exclusiv de a realiza diferențierea pe care o apreciază ca fiind corespunzătoare la stabilirea indemnizațiilor de încadrare. Art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, nu este și nu poate fi înțeles ca un standard care impune legiuitorului să țină seama în cele mai mici detalii de asemănările sau, după caz, diferențele dintre diversele categorii de subiecți supuși reglementării sale.

29. Curtea a subliniat că însăși Constituția este cea care, dincolo de reglementarea asemănătoare a statutului judecătorilor și procurorilor, instituie diferențieri evidente între judecători și procurori. Astfel, potrivit art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, în timp ce, conform art. 132 alin. (1) din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității,

al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. De asemenea, conform art. 124 alin. (1) din Constituție, judecătorii înfăptuiesc justiția în numele legii, în vreme ce, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Aceste deosebiri reflectă, în mod firesc, natura juridică diferită a funcțiilor constituționale pe care cele două categorii de magistrați le îndeplinesc.

30. Totodată, Ministerul Public nu face parte din puterea judecătorească, ci din autoritatea judecătorească, concepte diferite în esența lor. Potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, ceea ce înseamnă că dintre cele trei entități cuprinse în autoritatea judecătorească, respectiv în capitolul VI al titlului III din Constituție, numai instanțele judecătorești fac parte din puterea judecătorească. Deși nu face parte nici din puterea executivă sau autoritatea executivă, Ministerul Public nu are o poziție de independență instituțională față de aceasta, întrucât textul Constituției este foarte clar, activitatea desfășurată de procurori fiind sub autoritatea ministrului justiției.

31. În raport cu aceste considerente, Curtea Constituțională a constatat netemeinicia criticilor de neconstituționalitate referitoare la pretinsa discriminare în materie salarială a procurorilor față de judecători.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional anterioară își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valentina Maria Gândilă, Gheorghe Costea, Florin Ștefan Georgescu, Marius Vasile Hârșan, Galina Mircea, Roxana Andreea Crișan, Mariana Chetaru, Emanuela Mesaroș, Constantin Barbu, Alexandru Bogdan Pop și Ciprian Gherasim în Dosarul nr. 4.304/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Ion Veștemean, Bogdan-Nicolae Dancu, Simona Enache, Andra-Simina Florescu Mironescu, Bogdan Valentin Florescu, Remus Paul Criste, Mihaela Ruginosu-Tabata, Dan Octavian Simion, Monica Isailă, Florin Nanu și Cornel David-Deca în Dosarul nr. 3/90/2021 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, de Gianina Oreviceanu și Radu Cristian Mihai în Dosarul nr. 4.651/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Lavinia Șișman, Costinel Claudiu Minea, Cornel Cîrjeu, Fănică Cercel, Adriana Emanuela Dogaru, Camelia Antonela Dima, Sandra Georgescu, Cora Nicoleta Rujoiu, Ecaterina Maria Șuiu, Ion Bleoancă și Carmen Constanța Herciu în Dosarul nr. 426/107/2021 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și de Maria Cristina Rotaru, Mihaela Plopan, Alina Mihaela Tinică și Petrișor Harnagea în Dosarul nr. 1.790/89/2021 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și constată că dispozițiile cuprinse în capitolul I litera B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția I civilă, Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Vaslui — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 244

din 15 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Marin Petroesc Vioreanu în Dosarul nr. 1.479/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.355D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.788D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Viorel Veșan în Dosarul nr. 1.646/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.788D/2021 la Dosarul nr. 2.355D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă, în esență, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea civilă din 13 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.479/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.**

8. Prin Sentința civilă nr. 1.147 din 5 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.646/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Petroesc Vioreanu și de Viorel Veșan în cauze având ca obiect soluționarea acțiunilor privind constatarea calității de lucrător/colaborator al securității, acțiuni formulate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (denumit în continuare CNSAS).

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece instanțele de contencios administrativ nu pot examina, nu pot judeca și nu se pot pronunța asupra aspectelor/faptelor ce țin de regulamentele sau comandamentele specific militare. Calitatea de lucrător al securității trebuie privită prin prisma activității de tip militar, fiind supusă regimului ordinelor și regulamentelor militare și jurământului militar și structurată pe o ierarhie și acte de comandă, nesupuse jurisdicției de contencios administrativ, așa cum rezultă din art. 5 pct. 1 lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

11. Se mai susține că necompetența materială a Curții de Apel București rezidă și din faptul că aceasta este chemată să se pronunțe asupra unor fapte de natură penală, infracțiuni prevăzute în Codul penal (abuzul în serviciu contra intereselor persoanei, violarea secretului corespondenței, interceptarea ilegală/abuzivă a convorbirilor telefonice, violarea domiciliului, cercetarea abuzivă, abuzul în serviciu prin îngrădirea drepturilor constituționale etc.), ce trebuie să fie săvârșite de pârât în timpul serviciului, fără drept, prin abuz sau nelegal. Ca urmare, aceste fapte nu pot fi decât infracțiuni și, ca atare, nu pot fi analizate, probate, evaluate și condamnate în final de o instanță de contencios administrativ, ci numai de organul de urmărire penală.

12. De asemenea, se susține încălcarea prezumției de nevinovăție, prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece dispozițiile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 pun semn de egalitate între calitatea de lucrător al Securității, pe de o parte, și desfășurarea unor activități prin care s-au suprimat sau s-au îngrădit drepturi și libertăți ale omului, pe de altă parte. Prin semnificația dată termenilor și expresiilor din art. 2 al ordonanței de urgență criticate se induce ideea prezumției de vinovăție colectivă, pentru toți lucrătorii fostei Securități ca urmare a apartenenței la această structură, fapt de natură să aducă prejudicii demnității și integrității unor persoane nevinovate, inclusiv posibile prejudicii de ordin material.

13. Totodată, se invocă acordarea de către legiuitor a unor atribuții jurisdicționale CNSAS-ului. Astfel, consideră că CNSAS nu este doar o autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, așa cum se acreditează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ci exercită o jurisdicție specifică, în contradicție cu dispozițiile art. 126 alin. (5) din Constituție și adoptă un verdict privind calitatea de lucrător al

Securității ca o primă instanță, iar instanța de contencios administrativ are doar un rol formal, întrucât nu face altceva decât să certifice ulterior ceea ce CNSAS a constatat anterior.

14. Autorii excepției de neconstituționalitate mai susțin că legiuitorul nu a acordat lucrătorilor Securității dreptul acestora la apărare în fața Colegiului CNSAS, garantat de dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

15. În final, se susține că, prin desemnarea Curții de Apel București ca unică instanță de soluționare a acestor cauze, persoana verificată nu are posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare la o instanță apropiată de domiciliul său, în timp ce alte persoane beneficiază de o situație privilegiată, acestea putând contesta o adeverință emisă de CNSAS la o instanță de contencios administrativ de la nivelul întregii țări. Astfel, reglementarea contradictorie a art. 10 alin. (2) comparativ cu art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 contravine prevederilor art. 16 din Constituție.

16. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

17. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, precum și Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

22. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 23 alin. (11) referitor la libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 126 alin. (5) privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, înainte de a proceda la analiza acesteia, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 referitor la comunicarea notelor de constatare și a adeverințelor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale.

24. Însă, în prezenta cauză, autorii excepției invocă alte critici de neconstituționalitate decât cele admise, prin deciziile menționate. Astfel, prin raportare la critici similare cu cele din prezenta cauză, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate prin Decizia nr. 643 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 decembrie 2015, Decizia nr. 176 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 21 iulie 2017, Decizia nr. 393 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 24 august 2017, Decizia nr. 290 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 14 august 2019, Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1131 din 24 noiembrie 2020, sau Decizia nr. 292 din 25 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 23 august 2023.

25. Prin Decizia nr. 292 din 25 mai 2023, paragraful 20, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, acțiunile promovate de CNSAS nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatare a calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011, și Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 21 februarie 2018, paragraful 17).

26. În jurisprudența sa în materie, Curtea nu a reținut nici încălcarea principiului egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție, statuând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără a institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare (a se vedea Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, precitată, paragraful 33, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

27. Cu privire la critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă prezumția de vinovăție, prin Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, precitată, paragraful 27, și Decizia nr. 393 din 13 iunie 2017, precitată, paragraful 28, Curtea a constatat că domeniul de aplicare a prezumției de nevinovăție vizează materia penală, respectiv situațiile în care fapta atribuită unei persoane are conotații penale, care angajează răspunderea penală a acesteia. Astfel, prezumția constituie suportul dreptului la apărare și, implicit, al drepturilor procesuale acordate învinutului sau inculpatului, în cadrul procesului penal. Curtea a constatat că prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, referitor la instituția prezumției de nevinovăție, nu sunt aplicabile cauzelor aflate pe rolul instanțelor având ca temei dispozițiile ordonanței, deoarece procedura prin care se constată calitatea de lucrător al Securității se desfășoară potrivit regulilor procedurii civile și are ca finalitate exclusiv deconspirarea persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate, prin consemnarea publică a activității acestora, iar nu stabilirea vreunei răspunderi juridice. Totodată, Curtea a reținut că, deși prezumția nu cunoaște o consacrare expresă în materie civilă, dispozițiile civile privind sarcina probei se aplică și în această materie, astfel că legea asigură echilibrul procesual al părților în litigiu și dă expresie unui principiu fundamental al dreptului procesual — principiul aflării adevărului.

28. Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica potrivit căreia CNSAS se substituie unei instanțe judecătorești și a statuat că această autoritate este lipsită de

atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță judecătorească a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să plaseze CNSAS în afara cadrului constituțional și, ca atare, nu îi conferă rolul de instanță extraordinară (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, paragraful 28, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, Decizia nr. 159 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 9 mai 2013).

29. Referitor la posibilitatea CNSAS de a introduce acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia fără a avea o legitimare procesuală activă, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, precitată, paragraful 29, și Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2017, precitată, paragrafele 20 și 21, Curtea a reținut că legitimarea procesuală a acestuia izvorăște din însăși prevederea legală care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de CNSAS nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, precitată, sau Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 15 septembrie 2016, paragraful 24). Pe de altă parte, prin Decizia nr. 196 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 12 iunie 2015, paragraful 20, Curtea a reținut că acțiunea în constatarea calității de colaborator al Securității este introdusă la o instanță de

judecată. Așadar, în condiții de independență și imparțialitate, instanța de judecată competentă este cea care, în urma administrării întregului probatoriu în cauză, pronunță soluția de constatare a calității de colaborator al Securității. Procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile beneficiind de posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

30. Având în vedere cele menționate, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură să încalce dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, precitată, paragraful 27, și Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009).

31. Analizând critica referitoare la competența exclusivă a unei instanțe judecătorești de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea a observat, prin Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020, precitată, paragraful 32, Decizia nr. 159 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 11 iunie 2015, paragraful 26, și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 respectă exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Petroesc Vioreanu în Dosarul nr. 1.479/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Viorel Vețan în Dosarul nr. 1.646/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

**privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației,
prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua
Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro,
în cadrul Programului Tezaur, în perioada noiembrie-decembrie 2025**

Având în vedere prevederile:

— Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației, prin Compania Națională „Poșta Română” — S.A. la nivel de subunități poștale din rețeaua companiei și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur,

în temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 4.1.a), b).¹² subpct. 3 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007 cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetar și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în

perioada noiembrie-decembrie 2025, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de management al datoriei publice și fluxurilor de trezorerie și unitățile operative ale Trezoreriei Statului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Florin-Alexandru Zaharia,
secretar de stat

București, 6 noiembrie 2025.
Nr. 1.820

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE

**a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului
și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online
utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în perioada noiembrie-decembrie 2025**

Art. 1. — În sensul prezentului prospect, expresiile sau termenii folosiți au înțelesul din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025 privind

aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației, prin Compania Națională „Poșta Română” — S.A. la nivel de subunități poștale din rețeaua companiei și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur:

Codul fiscal din România — aprobat prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

dobânda — suma de bani care reprezintă dobânda anuală datorată de către emitent, în conformitate cu prezentul prospect,

pentru un titlu de stat corespunzătoare perioadei de dobândă relevante și pe care se obligă să o plătească investitorului la data de plată a dobânzii;

emitent — Ministerul Finanțelor sau MF;

preț de emisiune — suma plătită de investitori pentru un titlu de stat subscris, netă de orice comisioane;

RON sau leu — leul românesc, noua monedă națională a României, ca urmare a denominării monedei din Romania, realizată la data de 1 iulie 2005;

zi lucrătoare — orice zi, cu excepția zilelor de sâmbătă sau duminică sau altă sărbătoare legală din România.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor anunță lansarea următoarelor emisiuni de titluri de stat destinate populației în cadrul Programului Tezaur, cu următoarele caracteristici:

Codul emisiunii	Data de început a perioadei de subscriere	Data de încheiere a perioadei de subscriere	Data de emisiune	Data scadenței	Maturitate — nr. de ani —	Rata anuală a dobânzii — % —
0195	10.11.2025	5.12.2025	9.12.2025	9.12.2026	1	6,70%
0196	10.11.2025	5.12.2025	9.12.2025	9.12.2028	3	7,15%
0197	10.11.2025	5.12.2025	9.12.2025	9.12.2030	5	7,60%

(2) Subscrierile realizate prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. pot fi realizate în fiecare zi din cuprinsul perioadei de subscriere, conform programului de lucru cu clienții, cu următoarele precizări privind încheierea perioadei de subscriere:

a) în mediul urban se încheie mai devreme cu o zi lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere;

b) în mediul rural se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

(3) Subscrierile realizate în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro se realizează în perioada de subscriere, cu următoarele precizări:

a) posibilitatea de subscriere este asigurată pe întreg parcursul zilei, de la ora 0:00 la ora 24:00 (ora României), cu excepția ultimei zile care se încheie la ora 23:30;

b) data unei subscrieri realizate într-o zi nelucrătoare sau într-o zi liberă se consideră data zilei respective, corespondentă orei României;

c) posibilitatea de a subscrie în mediul online se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

(4) Subscrierile realizate prin intermediul unităților de trezorerie se realizează până la data de încheiere a perioadei de subscriere în timp ce subscrierile în mediul online, prin intermediul Spațiului Privat Virtual, se încheie la ora 23:59:59 în ziua anterioară datei de încheiere a perioadei de subscriere.

Art. 3. — (1) Pentru achiziționarea de titluri de stat în cadrul unei emisiuni prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., valoarea minimă a unei subscrieri este de 1 leu, reprezentând prețul de emisiune al unui

titlu de stat. Subscrierea de fracțiuni ale unui titlu de stat nu se acceptă.

(2) Pentru achiziționarea de titluri de stat în cadrul unei emisiuni, prin intermediul platformei ghiseul.ro, investitorul poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul aceleiași emisiuni, cu condiția încadrării în plafonul minim de 1.000 lei pentru o subscriere și plafonul maxim valoric de 200.000 lei pentru un cod de emisiune, precum și în condițiile încadrării în limitele de plată cu și pe cardul bancar.

Art. 4. — Un investitor poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul unei emisiuni.

Art. 5. — Fondurile obținute de Ministerul Finanțelor în calitate de emitent ca urmare a emisiunii de titluri de stat vor fi utilizate pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

Art. 6. — (1) Titlurile de stat sunt emise în conformitate cu legile din România.

(2) Titlurile de stat sunt nominative, denominate în lei, emise în formă dematerializată prin înscriere în cont, fiecare având o valoare nominală de 1 leu, și dau investitorilor drepturi egale.

(3) În cazul decesului, dreptul de proprietate asupra titlurilor de stat se transferă moștenitorilor, care prezintă documentele legale ce atestă calitatea de moștenitori.

Art. 7. — Investitorii au dreptul la:

a) rambursarea valorii nominale a titlurilor de stat la data scadenței corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute; și

b) plata dobânzii aferente titlurilor de stat la fiecare dată de plată a dobânzii corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute.

Art. 8. — Dobânda aferentă oricărui titlu de stat se plătește anual la data de plată a dobânzii, iar rambursarea valorii nominale se va efectua la data de plată a valorii nominale, conform următorului grafic:

Cod emisiune 0195		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	9 decembrie 2025-8 decembrie 2026	9 decembrie 2026
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		9 decembrie 2026

Cod emisiune 0196		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	9 decembrie 2025-8 decembrie 2026	9 decembrie 2026
2	9 decembrie 2026-8 decembrie 2027	9 decembrie 2027
3	9 decembrie 2027-8 decembrie 2028	11 decembrie 2028
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		11 decembrie 2028

Cod emisiune 0197		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	9 decembrie 2025-8 decembrie 2026	9 decembrie 2026
2	9 decembrie 2026-8 decembrie 2027	9 decembrie 2027
3	9 decembrie 2027-8 decembrie 2028	11 decembrie 2028
4	9 decembrie 2028-8 decembrie 2029	10 decembrie 2029
5	9 decembrie 2029-8 decembrie 2030	9 decembrie 2030
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		9 decembrie 2030

Art. 9. — (1) Toate plățile aferente deținerii titlurilor de stat sunt efectuate de către Ministerul Finanțelor conform legislației în vigoare. Rambursarea sumelor aferente titlurilor de stat și plata dobânzii aferente titlurilor de stat se efectuează în lei, la datele prevăzute la art. 8, astfel:

a) pentru titlurile de stat subscrise prin unitățile operative ale Trezoreriei Statului, în contul de subscriere deschis la unitatea operativă a Trezoreriei Statului, conform procedurii descrise în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru titlurile de stat subscrise prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, conform Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025.

(2) Termenul de plată pentru valoarea nominală a titlurilor de stat este același precum cel pentru ultima plată de dobândă, așa cum este prevăzut la art. 8.

(3) În cazul în care data scadenței sau o dată de plată a dobânzii nu este o zi lucrătoare, atunci respectiva plată se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare datei scadenței sau datei de plată a dobânzii, după caz, iar investitorul nu are dreptul la o dobândă suplimentară și/sau o dobândă penalizatoare sau la o altă plată pentru perioada dintre data inițială a scadenței pentru respectiva plată și data plății efective.

Art. 10. — Veniturile realizate de persoanele fizice rezidente din subscrierea și deținerea titlurilor de stat nu sunt venituri impozabile, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Titlurile de stat sunt purtătoare de dobândă la rata dobânzii, care curge de la data de emisiune inclusiv.

Art. 12. — Titlurile de stat încetează să mai fie purtătoare de dobândă la data scadenței lor inclusiv.

Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor calculează dobânda datorată pentru fiecare titlu de stat și dobânda datorată fiecărui investitor pentru perioada de dobândă relevantă.

(2) Dobânda este calculată pe baza numărului efectiv de zile din perioada de dobândă relevantă și pe baza numărului de zile din anul respectiv, utilizând următoarea formulă:

$$D = (\text{Valoarea nominală} \times \text{Rata dobânzii} (\%) \times \text{Număr de zile acumulate}) / \text{Număr de zile an curent},$$

unde:

— D = valoarea dobânzii pentru fiecare dată de plată a dobânzii pentru un titlu de stat;

— *valoarea nominală* = valoarea nominală a unui titlu de stat, respectiv 1 leu;

— *rata dobânzii* = rata dobânzii precizată în tabelul de la art. 2;

— *număr de zile acumulate* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *număr de zile an curent* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *an curent* = perioada de dobândă curentă.

(3) Fiecare investitor primește dobânda determinată conform formulei de la alin. (2) înmulțită cu numărul de titluri de stat deținute de respectiva persoană.

(4) Dobânda totală plătită de emitent unui investitor la fiecare dată de plată a dobânzii este calculată conform formulei:

$$\text{Dobânda totală} = D \times \text{numărul total de titluri de stat deținute de un investitor}$$

(5) Valoarea rezultată a dobânzii totale calculate în baza formulei de la alin. (4) este rotunjită în minus până la cea mai

apropiată valoare de ban (respectiv 0,01 lei), valoarea egală sau mai mare decât 0,005 lei rotunjindu-se crescător până la 0,01 lei.

Art. 14. — Condițiile generale aplicabile investitorilor care subscriu în cadrul emisiunii sunt următoarele:

a) titlurile de stat sunt oferite în România exclusiv persoanelor fizice rezidente, cu excepția persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani până la data închiderii perioadei de subscriere inclusiv;

b) orice investitor care decide să subscrie titluri de stat în cadrul acestei emisiuni este obligat să cunoască și să respecte restricțiile și limitările aplicabile acestei emisiuni, așa cum sunt ele specificate în prezentul prospect și în legislația aplicabilă;

c) în luarea deciziei de a investi în titluri de stat, investitorilor li se recomandă să se bazeze pe propria evaluare a termenilor și condițiilor emisiunii, inclusiv a oricăror beneficii și riscuri aferente acesteia. Emitentul nu va fi responsabil în niciun fel pentru încălcarea de către investitori a normelor juridice aplicabile și/sau a prevederilor prezentului prospect.

Art. 15. — Procedurile privind subscrierea și rambursarea titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, al subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, sunt prevăzute în

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017, cu modificările și completările ulterioare, și în Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025.

Art. 16. — În cazul decesului investitorului, pentru transferul titlurilor de stat și al sumelor de bani aferente acestora, moștenitorii se adresează unității teritoriale ale Trezoreriei Statului la care a scris investitorul sau către subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. cu documente doveditoare privind decesul, în vederea obținerii unui document care să conțină deținerile persoanei decedate, în vederea efectuării transferului titlurilor în contul moștenitorilor în baza documentelor legale ce atestă succesiunea asupra acestora.

Art. 17. — (1) În perioada cuprinsă între începerea perioadei de subscriere și data scadenței, fotocopii ale prospectului de emisiune pot fi examinate la sediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și al subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în timpul orelor de program.

(2) Prezentul prospect de emisiune și orice modificări ale acestuia sunt disponibile și pe website-ul emitentului — www.mfinante.ro și www.posta-romana.ro.

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind completarea punctului 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor de minimis prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023

Având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;

— prevederile art. 25¹ lit. g) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 163.439/DGAFIMM din 23.10.2025, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — La punctul 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor de minimis prevăzute în cadrul Programului de dezvoltare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 603/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 și 976 bis din 27 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, după litera q) se introduce o nouă literă, lit. r), cu următorul cuprins:

„r) În cazul în care, anterior efectuării plăților de către MEDAT ale valorii grantului, beneficiarii achită parțial sau integral din surse proprii componenta de AFN din creditul de investiții, în baza acordului de plată emis de AIMMT, banca parteneră va vira valoarea AFN achitată parțial sau integral din surse proprii, în

contul distinct deschis pe numele beneficiarilor la unitățile băncii partenere, cu condiția ca rambursarea anticipată a componentei de credit aferent AFN să fie efectuată după depunerea documentației de decont la instituția bancară. Banca va transmite AIMMT extrasul de cont sau alt document care atestă virarea AFN în contul distinct disponibil, deschis pe numele beneficiarului la unitățile băncii partenere.”

Art. II. — Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
Camelia Luciana Taină

București, 3 noiembrie 2025.

Nr. 2.224.

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind completarea punctului 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor de minimis prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023

Având în vedere:

- Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;
 - prevederile art. 25¹ lit. f) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
 - Referatul de aprobare nr. 163.438/DGAFIMM din 23.10.2025, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri,
- în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — La punctul 7 din Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual de microindustrializare, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 598/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 972 și 972 bis din 26 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, după litera q) se introduce o nouă literă, lit. r), cu următorul cuprins:

„r) În cazul în care, anterior efectuării plăților de către MEDAT ale valorii grantului, beneficiarii achită parțial sau integral din surse proprii componenta de AFN din creditul de investiții, în baza acordului de plată emis de AIMMT, banca parteneră va vira valoarea AFN achitată parțial sau integral din surse proprii, în

contul distinct deschis pe numele beneficiarilor la unitățile băncii partenere, cu condiția ca rambursarea anticipată a componentei de credit aferent AFN să fie efectuată după depunerea documentației de decont la instituția bancară. Banca va transmite AIMMT extrasul de cont sau alt document care atestă virarea AFN în contul distinct disponibil, deschis pe numele beneficiarului la unitățile băncii partenere.”

Art. II. — Direcția generală antreprenoriat și finanțări pentru IMM-uri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,

Camelia Luciana Taină

București, 3 noiembrie 2025.

Nr. 2.225.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

